

Efterskrift

Det er ikke den stærkeste af en art, der overlever heller ikke den mest intelligente, men derimod den art som har størst tilpasningsevne.

... er essencen af Darwins „lov“ om arternes oprindelse og udvikling.

En „lov“ der (måske mere) gælder i kunstneres verden end nogen andre steder.

Overlevelsen i bl.a. musikkens verden består jo dybest set i konstant at have et publikum, og en af måderne at sikre sig det på, er netop ved at „tilbyde“ den kunst, som til enhver tid „efterspørges“:

Man kunne indvende, at hverken Beethoven eller Beatles er i stand til det mere, og alligevel oplever fortsat succes.

Men kigger man godt efter, så sker der jo også i udnyttelsen af deres kunst løbende tilpasning: Der foretages nye indspilninger eller gamle „pudses af“, og det hele indpakkes og markedsføres som nye produkter.

Produktet tilpasses til markedet og til efterspørgslen. Efterspørgslen stimuleres via tidens medier og utallige markedsføringskanaler.

Et kæmpe „spil“ man kan vælge at deltage i ... Eller man kan stille og roligt vælge at være sig selv. Se stort på marked, produkt, efterspørgsel og tilpasning. I musikbranchen er der ingen patentløsninger. Alt kan ske!

Måske render man panden mod en mur, ... men hvem siger at muren holder?

Tak!

Der skal siges tak til mange mennesker, som bevidst eller ubevidst har givet inspiration til både MUSIKBRANCHEN (2002) og denne nye bog, men det er ikke muligt her at nævne alle, derfor vil jeg skrive som mange kunstnere gør i takkenoterne på deres CD-covers: „I ved godt selv hvem I er; mange tak til jer!“

Men nævnes skal dog min familie, som har fundet sig i såvel mit „mærkelige arbejde“ som mine besynderlige arbejdstider og Tore-Emil Højris der er min illustrator og web-master.